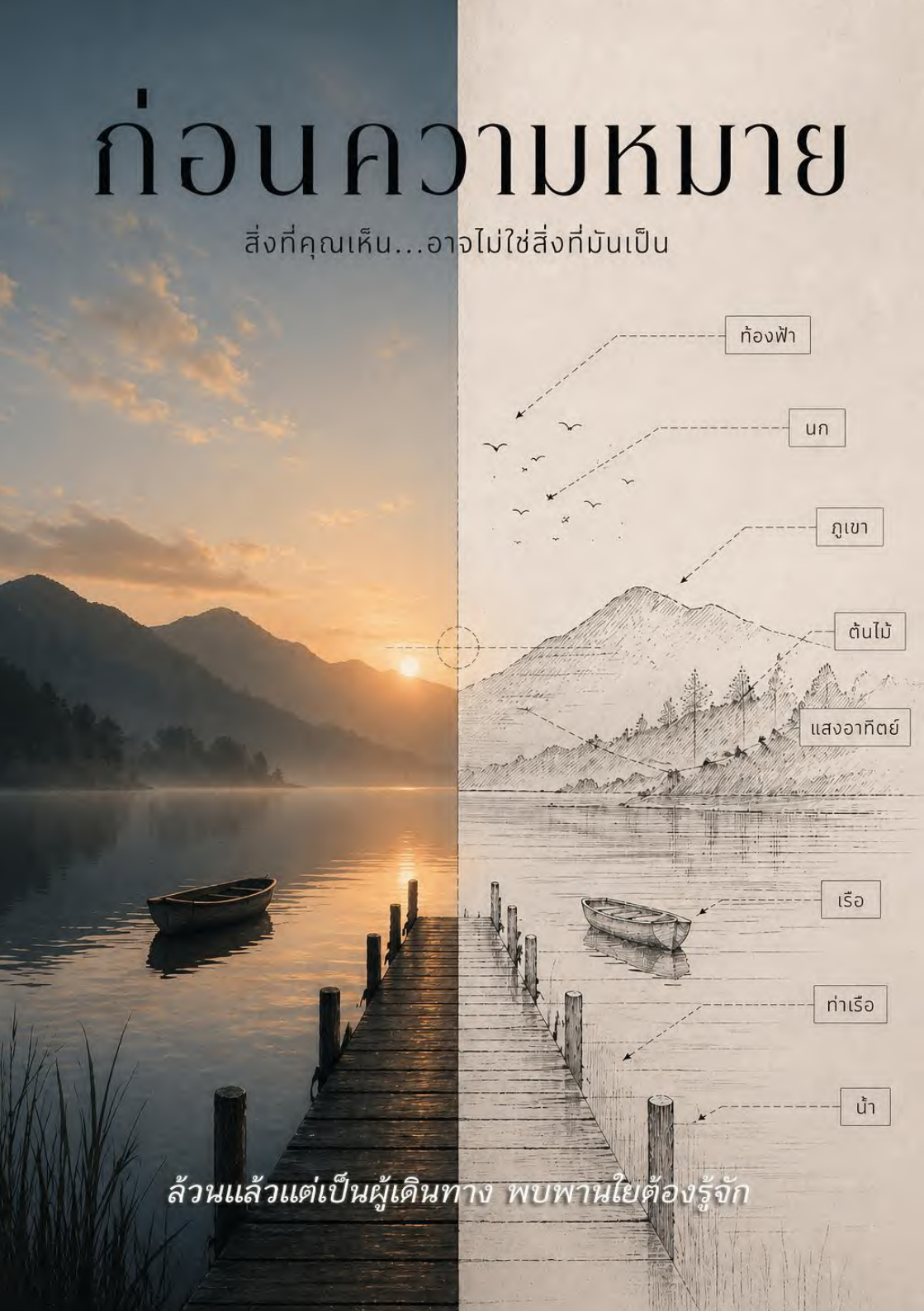

ก่อนความหมาย

สิ่งที่คุณเห็น...อาจไม่ใช่สิ่งที่มันเป็น

ท้องฟ้า

นก

ภูเขา

ต้นไม้

แสงอาทิตย์

เรือ

ท่าเรือ

น้ำ

ล้วนแล้วแต่เป็นผู้เดินทาง พบพานเฝ้าต้องรู้จัก

ล้าแล้วแต่เป็นผู้เดินทาง พบพานโยต้องรู้จัก

ก่อนความหมาย

ผู้เขียน: ล้วนแล้วแต่เป็นผู้เดินทาง พบพานไยต้องรู้จัก
พิมพ์ครั้งที่ 1 เมษายน 2569

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
(ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามลอกเลียน ดัดแปลง หรือทำซ้ำไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือ
เล่มนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

ISBN (ebook): 978-616-95194-7-8

จัดพิมพ์โดย: นายสุรัตน์ หารวอย

<https://www.facebook.com/forEachDream>

ก่อนคำแรกจะมาถึง

ก่อนที่คุณจะเปิดอ่านบรรทัดแรกของหนังสือเล่มนี้
มีบางอย่างเกิดขึ้นแล้ว

ก่อนที่สายตาจะกวาดผ่านตัวอักษร ก่อนที่คำจะเริ่มประกอบ
กันเป็นประโยค

และก่อนที่ความเข้าใจจะค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น

มีเพียงการรับรู้บางอย่างที่เกิดขึ้นอย่างเงิบ ๆ โดยไม่ต้องการ
คำอธิบาย

มันเรียบง่ายจนแทบไม่มีอะไรให้สังเกต

และเพราะมันเรียบง่ายเช่นนั้น เราจึงมักมองข้ามมันไปเสมอ

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้พยายามสอนสิ่งใหม่ ไม่ได้ตั้งใจจะให้คุณ
เชื่อในแนวคิดใด

และไม่ได้มีเป้าหมายจะพาคุณไปถึงข้อสรุปที่ชัดเจนกว่าเดิม

สิ่งที่มันทำมีเพียงการชี้ให้เห็นบางอย่างที่เกิดขึ้นอยู่แล้วใน
ชีวิตประจำวันของคุณ
บางอย่างที่ใกล้ใจดูเหมือนไม่มีอะไร
และธรรมดาจนดูเหมือนไม่มีความหมายพอจะพูดถึง

เราใช้ชีวิตอยู่กับคำมาโดยตลอด เราเรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ
อธิบายโลกผ่านความหมาย
และเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นผ่านสิ่งที่เราเคยรู้มา

ภาษาและความหมายช่วยให้เราดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น
ทำให้โลกที่ซับซ้อนกลายเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น
แต่ในกระบวนการนั้น... มีบางอย่างถูกละไว้เสมอ
ไม่ใช่เพราะมันสำคัญน้อยกว่า แต่เพราะมันไม่จำเป็น
ต่อการอธิบาย

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้พยายามเอาคำนั้นออกไป ไม่ได้บอกให้คุณ
หยุดใช้ภาษา
หรือปฏิเสธความหมายที่มีอยู่

แต่มันเพียงค่อย ๆ ชวนให้คุณเห็นว่า สิ่งที่เราเรียกว่า
“ความเข้าใจ” อาจเป็นเพียงขั้นหนึ่งของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
และก่อนที่ขั้นนั้นจะปรากฏ... มีบางอย่างที่อยู่ตรงนั้นอยู่แล้ว
โดยไม่ต้องรอให้คุณเรียกชื่อ

สิ่งที่กำลังถูกชี้ไปในที่นี้ ไม่ใช่สภาวะพิเศษ ไม่ใช่ประสบการณ์
ที่ต้องแสวงหา
และไม่ใช่จุดหมายที่ต้องไปให้ถึง

มันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการรับรู้ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา
เพียงแต่เราไม่ค่อยสังเกตเห็น เพราะความสนใจของเรา
มักไปอยู่กับสิ่งที่ตามมาทีหลัง—
คำ ความหมาย และความเข้าใจ

คุณไม่จำเป็นต้องเชื่อสิ่งที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้ ไม่จำเป็นต้อง
พยายามทำให้มันจริง
และไม่จำเป็นต้องหาข้อสรุปใด ๆ จากมัน

สิ่งที่ถูกเขียนขึ้นมาเป็นเพียงคำอีกชุดหนึ่ง ที่พยายามชี้ไปยัง
บางอย่างที่ไม่ต้องการคำ
และเมื่อมันทำหน้าที่ของมันเสร็จแล้ว มันก็สามารถถูกวางลง
ได้โดยไม่ต้องเก็บไว้

บางที สิ่งที่สำคัญที่สุดในเล่มนี้ อาจไม่ใช่สิ่งที่คุณจะเข้าใจ...

แต่อาจเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่... ก่อนที่คุณจะพยายามเข้าใจมัน

สารบัญ

	หน้า
โลกที่ถูกตั้งชื่อ	1
สิ่งนี้...ก่อนจะถูกเรียกว่าอะไร	2
คำแรกที่ถูกวางลง	8
เมื่อมีคำ...โลกเริ่มนิ่ง	14
เราไม่ได้เห็น—เรา ‘จำได้’	19
ความหมายที่แทรกอยู่ทุกที่	24
ไม่มีอะไรผิดปกติในเรื่องนี้	29
ภาษาเข้ามาจัดระเบียบโลก	35
คำคือแผนที่	36
เราใช้คำ...หรือคำใช้เรา	41
ประโยคที่สร้างโลก	46
ความจริงในแบบที่เล่าได้	51
สิ่งที่พูดไม่ได้...แต่ยังอยู่	56
ความเงียบที่ไม่ขาดอะไร	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ช่องว่างก่อนคำ	65
วินาทีก่อนที่คำจะมา	66
เห็น...ก่อนจะรู้ว่าเห็นอะไร	70
ได้ยิน...ก่อนจะบอกว่าเสียงอะไร	74
รู้สึก...ก่อนจะเรียกว่าดีหรือไม่ดี	78
ช่วงที่ยังไม่มีความหมาย	82
มันไม่ลึกลับเลย	86
ความหมายที่ถูกสร้าง	91
ความหมายเริ่มตรงไหน	92
ใครเป็นคนให้ความหมาย	96
ความหมายเปลี่ยน...สิ่งเดิมยังอยู่	101
เรื่องเล่าที่เราคิดว่าเป็นจริง	105
แม้แต่คำว่า 'ความจริง'	109
ไม่มีความหมายสุดท้าย	113

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ก่อนจะมีความหมาย	117
สิ่งที่ไม่ต้องการคำ	118
โลกยังอยู่...โดยไม่ต้องนิยาม	122
ภาษาเป็นเครื่องมืออีกครั้ง	126
คุณยังใช้ชีวิตเหมือนเดิม	130
หรือทั้งหมดนี้...ก็เป็นอีกความหมายหนึ่ง	134
ไม่มีอะไรต้องเข้าใจ	139

โลกที่ถูกตั้งชื่อ

สิ่งนี้...ก่อนจะถูกเรียกว่าอะไร

เข้าเจียบ ๆ คุณยกแก้วขึ้นมาหนึ่งใบ

แสงอ่อนสะท้อนอยู่บนผิวของมัน เงาบาง ๆ เคลื่อนไปตาม
มุมมองที่เปลี่ยนเพียงเล็กน้อย

ความอ่อนแต่ผ่านปลายนิ้วอย่างแผ่วเบา โดยที่ยังไม่มีคำว่า
“ร้อน” ไม่มีคำว่า “กาแฟ”

ไม่มีคำว่า “ขม” ไม่มีการบอกว่าสิ่งนี้คืออะไร หรือควรรู้สึก
อย่างไร

สิ่งที่เกิดขึ้นมีเพียงภาพ แสง เงา อุณหภูมิ

และสัมผัสที่กำลังปรากฏขึ้นตรงหน้าอย่างเจียบ ๆ โดยที่ยัง
ไม่มีคำใดเข้าไปแตะต้อง

มันเกิดขึ้นก่อนที่คุณจะทันคิด ก่อนที่คุณจะเรียกมันว่าอะไร
ก่อนที่ความคุ้นเคยจะเข้ามาแทรก

และก่อนที่โลกจะถูกจัดวางให้เป็นระเบียบในรูปแบบที่คุณเคย
รู้จัก

ในช่วงสั้นมากนั้น—สั้นจนแทบไม่มีใครทันสังเกต—ทุกอย่าง
ยังไม่ถูกแบ่งออกเป็นชิ้น ๆ

ยังไม่มีเส้นแบ่งระหว่าง “สิ่งนี้” กับ “สิ่งนั้น”

ยังไม่มีการแยกว่าอะไรอยู่ข้างหน้า อะไรอยู่ข้างหลัง

สิ่งที่ปรากฏยังไม่เป็นวัตถุ ยังไม่เป็นสิ่งของ ยังไม่ถูกวางลงใน
หมวดหมู่ใด ๆ

มันยังไม่มีชื่อ ไม่มีความหมาย ไม่มีคำอธิบายรองรับ

มันเป็นเพียงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ตรงนั้น อย่างที่มันเป็น

โดยไม่ต้องถูกเข้าใจ

แต่ทันทีที่คำแรกมาถึง—อาจมาเป็นการคิดเบา ๆ ที่แทบ
ไม่ได้ยิน

หรือมาในรูปของความคุ้นเคยที่เกิดขึ้นทันทีโดยไม่ต้องตั้งใจ—

ทุกอย่างก็เปลี่ยนไปในแบบที่แทบมองไม่เห็น

สิ่งที่เคยเป็นเพียงภาพและแสง เริ่มกลายเป็น “แก้ว”